

РЕШЕНИЕ

№ 7373

гр. София, 18.12.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 20.11.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ива Кечева

**ЧЛЕНОВЕ: Николай Ангелов
Силвия Житарска**

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Емил Георгиев, като разгледа дело номер **10457** по описа за **2020** година докладвано от съдия Николай Ангелов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба с вх. №32890 от 21.10.2020г. по описа на Административен съд-София град от Й. К. А., [ЕГН] срещу Решение №175905 от 13.08.2020г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 100 състав, постановено по НАХД № 2874/2020г. С оспореното решение е потвърден Електронен фиш серия К № 2796988, издаден от СДВР, с който на касатора на основание чл. 189, ал.4, вр. чл. 182, ал.1, т.4 ЗДвП е наложено административно наказание „глоба” в размер на 400 лева за извършено нарушение на чл. 21, ал.2 вр. ал.1 от ЗДвП.

С касационната жалба се релевират касационни основания за отмяна на решението на СРС по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т.2 от НПК, поради постановяването му в нарушение на материалния и процесуалния закон. Касаторът счита, че неправилно районният съд неправилно е приел, че е спазена процедурата по издаването ЕФ, неправилно е приел, че същият отразява реално изложената фактическа обстановка и установява по безспорен начин твърдяното нарушение. Счита, че в конкретния случай за полицейските служители е било налице задължение за спиране на водача на процесното МПС, за да бъде установена неговата самоличност и за да бъде съставен АУАН. Твърди се, че в случая не е установен извършителят на посоченото в ЕФ

нарушение, както и че липсва описание на твърдяното нарушение. Сочи, че в ЕФ не е посочен издателят му и липсва дата на съставяне. Изтъква още, че районният съд не е взел предвид разминаването на посочената скорост на движение между тази, посочена в ЕФ и тази, отразена в снимковия материал по преписката. Касаторът твърди, че не са му представяни никакви доказателства за твърдяното нарушение, както и че липсват такива досежно надлежното връчване на ЕФ. Моли съда да отмени обжалваното решение и потвърдения с него електронен фиш.

В съдебно заседание, касаторът, редовно призован, се явява лично, който поддържа касационната жалба и представя по делото Решение 175909 от 13/08.2020г., постановено от СРС.

Ответникът – СДВР отдел „Пътна полиция“ не се представява по делото и не изразява становище по жалбата.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура намира жалбата за неоснователна и недоказана, а решението на СРС за правилно и като такова счита, че същото следва да бъде оставено в сила.

След като се запозна с обжалваното съдебно решение, обсъди наведените касационни основания и доводите на страните, Административен съд София – град, Шестнадесети касационен състав, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на касационната жалба:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК и от лице с процесуална легитимация, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана досежно нейната основателност.

По основателността на касационната жалба:

Разгледана по същество, касационната жалба е неоснователна.

Обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо, постановено по подадена в срок жалба срещу електронен фиш. Не са изтекли, както сроковете по чл. 34 ЗАНН, така и абсолютната погасителна давност за административнонаказателно преследване. От фактическа страна районният съд е приел, че на 06.06.2019г. в 13.16ч. в [населено място] на [улица] в района на Национална търговско-банкова гимназия, с посока на движение от „П.Ю. Т. към [улица] била засечена скорост на движение от 104 км./ч. /след отчитане на допустима грешка в полеви условия 3 % при скорост над 100 км./ч./ на лек автомобил „Нисан Х Т.“ с рег. [рег.номер на МПС] . Лекият автомобил бил собственост на Й. К. А., [ЕГН]. Ограничението на скоростта в района била 70 км./ч. за населено място, въведена с пътен знак В26.

Скоростта на движение била засечена с автоматизирано техническо средство № 11743f0, което представлявало преносима система за контрол на скоростта на МПС с вградено разпознаване на номера и комуникации тип ARH CAM S1.

За експлоатацията на техническото средство бил съставен протокол за използване на автоматизирано техническо средство, в който било отразено ограничението на скоростта в процесния участък, както и обстоятелството, че същото е въведено с пътен знак.

Въз основа на тези данни от СДВР бил издаден процесният електронен фиш.

АТСС № 11743f0 било преминало последваща проверка за техническа годност на 26.09.2018г. със срок на валидност една година. Съгласно справка от СО вх. № 1024596 и приложената към нея схема за организация на движението на процесния участък - максимално разрешената скорост за движение на ППС към дата 06.06.2019г. е било 70 км./ч., въведено с пътен знак В26.

За да потвърди електронния фиш, районният съд е приел, че не са допуснати процесуални нарушения и е спазена процедурата по издаването му. Стигнал е до извод, че са спазени формата и реквизитите на издадения ЕФ, същият е издаден от компетентен орган, изпълнен е състава на посоченото нарушение и правилно е ангажирана административнонаказателната отговорност на нарушителя.

Така постановеното решение е правилно.

Съгласно чл. 220 от АПК касационната инстанция възприема установената от СРС фактическа обстановка, която напълно кореспондира на събраните по делото доказателства.

Правилно СРС е посочил, в процесния случай обжалваният ЕФ съдържа всички изискуеми по закон реквизити.

По делото безспорно е установено, че касаторът е управлявал лекия автомобил със скорост 104 км/ч. (след отчитане на толеранс от 3 км/ч.), което е 34 км/ч над въведеното ограничение от 70 км/ч. в този участък, поради което правилно в ЕФ е посочено, че е нарушил чл. 21, ал. 2 ал. 1 от ЗДвП. Правилно е ангажирана административнонаказателна отговорност на И..

Оплакването на касатора, че районният съд е взел предвид разминаването на посочената скорост на движение между тази, посочена в ЕФ и тази, отразена в снимковия материал по преписката, е неоснователно. Посочената в ЕФ скорост на движение е след отчитане на толеранс от 3 км/ч. В конкретния случай 107 км/ч (посочената на снимковия материал скорост) минус 3 км/ч е равно на 104 км/ч., т.е скоростта, посочена в електронния фиш. Налице е следователно пълно съответствие.

Неоснователно е възражението на касатора, че неправилно е конкретния случай е издаден електронен фиш, вместо АУАН и НП. Районният съд е изложил подробни мотиви в тази насока, които настоящият касационен състав изцяло споделя, поради което не следва да бъдат повтаряни.

Неоснователно е възражението на жалбоподателя, че не са спазени условията и реда за използване на автоматизираното техническо средство за контрол на правилата за движение по пътищата, което има за последица незаконосъобразност на издадения въз основа на установеното с това АТСС нарушение на ЗДвП електронен фиш. Липсва каквото и да било несъответствие между посоченото за установено от фактическа страна, квалифицирането на извършеното нарушение като такова по чл. 21, ал.2 от ЗДвП и прилагането от административно-наказващия орган на съответната санкционна разпоредба.

Касационната инстанция изцяло споделя мотивите на районния съд досежно неоснователността на твърденията на жалбоподателя за незаконосъобразност на атакувания електронен фиш поради допуснати съществени процесуални нарушения при издаването му, поради неспазване на процедурата по чл. 189, ал.4 от ЗДвП, относно пълното, точно и ясно описание на нарушението, обстоятелствата, при които конкретното нарушение е извършено и доказателствата, които го подкрепят, досежно ясното посочване на мястото на извършване на нарушението, както и по отношение установяване на превишената скорост и че тя е именно на управлявания от касатора автомобил, поради което не счита за необходимо да ги преповтаря.

Неоснователен е доводът на касатора, за наличие пропуск при издаване на обжалвания електронен фиш, представляващ самостоятелно основание за отмяната му като незаконосъобразен, а именно - липсата на предвидената в разпоредбата на чл. 189, ал.4 от ЗДвП „дата на съставяне" на електронния фиш. Съобразно нормата на чл.

189, ал.4, изр.2 в приложимата ѝ редакция към датата на извършване на нарушението, електронният фиш съдържа данни за: териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката или мястото на доброволното ѝ заплащане. В тази връзка, превратно е тълкуването на нормата на чл. 189, ал.4 от ЗДвП, направено от касатора, относно изискването за наличие като задължителен реквизит на електронния фиш - дата на издаване на електронния фиш. Законодателят е регламентирал като задължителен реквизит на електронния фиш датата на извършване на нарушението, а не датата на издаване на електронния фиш. Следователно, непосочването на дата на издаване на електронния фиш, след като безспорно се установява, че обжалваният електронен фиш съдържа задължителния реквизит дата на извършване на нарушението.

Неоснователно е твърдението на касатора, че при постановяване на своето решение, въззивният съд не е взел предвид обстоятелството, че липсват данни за връчването на ЕФ. В настоящия случай, от доказателствата по делото, както и правилно е посочил районният съд, се установява, че разписка за връчване на процесния Електронен фиш К № 2796988 липсва. В този смисъл, разглеждайки жалбата по същество, районният съд е възприел, че жалбата не е просрочена и възприел същата за допустима. Последното не може да бъде основание за отмяна на оспорения съдебния акт, доколкото правото на защита на Й. А. не е било нарушено. Връчването на ЕФ позволява на правния субект, който е посочен като извършител на конкретно административно нарушение да организира защита си, като упражни своите права по чл. 189, ал.4 от ЗДвП – да събере или посочи необходимите доказателства, направи съответните възражения и ангажира квалифицирана юридическа помощ. В конкретния случай А. е имал възможността да предприеме всички тези действия и съответно да организира защита в административнонаказателното производство.

В рамките на наведените касационни основания и при извършената служебна проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК съдът не констатира неправилност и незаконосъобразност на решението на СРС. По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 АПК вр. чл. 63 ЗАНН оспорваното решение следва да бъде оставено в сила.

Воден от гореизложеното и на основание на чл. 221, ал. 2 от АПК, чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, Административен съд София - град, Шестнадесети касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение №175905 от 13.08.2020г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 100 състав, постановено по НАХД № 2874/2020г.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.